

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 5289 від 19.03.2021
Народні депутати України
Б. Приходько та інші

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до статті 3 Закону України «Про публічні закупівлі» щодо спрощення організації та проведення процедур закупівель сільськими, селищними радами, міськими територіальними громадами»

У проекті шляхом внесення змін до ч.ч. 2, 7 ст. 3 Закону України «Про публічні закупівлі» (далі – Закон) пропонується дозволити здійснювати закупівлі без застосування порядку проведення спрощених закупівель, встановленого цим Законом:

замовникам товарів, робіт і послуг, що визначені п.п. 1-3 ч. 1 ст. 2 Закону (якими, зокрема, є органи державної влади, правоохоронні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, об'єднання територіальних громад, Пенсійний фонд України, органи соціального страхування, деякі юридичні особи тощо), з обов'язковим оприлюдненням в електронній системі закупівель відповідно до ст. 10 цього Закону звіту про договір про закупівлю, укладений без використання електронної системи закупівель;

сільській, селищній радам, міській територіальній громаді у разі закупівлі для задоволення потреб громад харчових продуктів, паливно-мастильних матеріалів, природного газу та електричної енергії, малоцінних або швидкозношуваних товарів для закладів охорони здоров'я або закладів освіти комунальної форми власності; послуг з підвезення здобувачів освіти до закладу освіти і у зворотному напрямку; проектно-кошторисної документації.

У пояснювальній записці до проекту прийняття пропонованих змін обґрунтовується, зокрема, необхідністю «спростити можливості місцевих громад до оперативних закупівель товарів та деяких послуг, необхідних для забезпечення функціонування їх соціальної сфери, та надати їм можливість провадити закупівлю виключно передбачених законопроектом товарів і послуг без проходження спрощеної процедури публічних закупівель, тобто закупати напряму у виробника (постачальника)».

Проект на момент підготовки висновку не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-IX.

Головне управління, розглянувши проект, вважає за доцільне зауважити наступне.

1. За змістом оновленої ч. 2 ст. 3 Закону пропонується фактично не поширювати положення Закону щодо спрощених закупівель на більшість замовників (окрім замовників, визначених п. 4 ч. 1 ст. 2 Закону, якими є «юридичні особи та/або суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність в одній або декількох окремих сферах господарювання, визначених ч. 2 цієї статті ...»). Такий підхід, на наш погляд, як нівелює у цілому ідею проведення спрощених закупівель, так і не узгоджується з основною метою Закону, якою є «забезпечення ефективного та прозорого здійснення закупівель, створення конкурентного середовища у сфері публічних закупівель, запобігання проявам корупції у цій сфері, розвиток добросовісної конкуренції» (преамбула Закону). Зокрема, прийняття вказаної новели може негативно позначитися на прозорості та ефективності використання бюджетних коштів, ускладнить процедуру здійснення державного контролю у сфері публічних закупівель.

У цьому ж контексті, встановлення вимог щодо обов'язкового здійснення спрощених закупівель шляхом використання електронної системи закупівель у порядку, передбаченому цим Законом лише для замовників, визначених п. 4 ч. 1 ст. 2 Закону, може розглядатись як таке, що має дискримінаційний характер по відношенню до них.

У свою чергу, зауважимо, що відповідно до оновленої ч. 2 ст. 3 Закону проведення спрощених закупівель є в цілому *необов'язковим* для органів місцевого самоврядування, об'єднань територіальних громад. У зв'язку із цим, виглядає некоректним, а, відтак, недоцільним вміщення у ч. 7 ст. 3 Закону нового п. 10 щодо *незастосування* порядку проведення спрощених закупівель при закупівлі окремих, товарів, робіт та послуг сільською, селищною радою, міською територіальною громадою.

Також зазначимо, що з точки зору вимог законодавчої техніки, на наш погляд, виглядає некоректним формулювання оновленої ч. 2 ст. 3 Закону, згідно з яким «замовники ... *мають право здійснювати* спрощені закупівлі шляхом використання електронної системи закупівель *у порядку передбаченому цим Законом або без обов'язкового застосування порядку проведення спрощених закупівель, установленого цим Законом...*». До речі, згідно з абз. 1 цієї ж частини здійснення спрощених закупівель шляхом використання електронної системи закупівель у порядку, передбаченому цим Законом, є обов'язковим для усіх замовників.

2. Викликає застереження положення нового п. 10 ч. 7 ст. 3 Закону, згідно з яким замовником визначено «сільську, селищну *раду*, міську *територіальну громаду*», адже в одному й тому ж випадку одночасно йдеться і про представницький орган місцевого самоврядування, і про територіальну громаду. Звертаємо увагу на те, що відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 2 Закону замовниками, зокрема, є «органи місцевого самоврядування, об'єднання територіальних громад».

Також у супровідних до проекту документах відсутнє належне обґрунтування складу відповідних замовників, переліку товарів, робіт, послуг, щодо яких пропонується не застосовувати спрощені закупівлі.

Принагідно зазначимо, що, наприклад, стосовно закупівлі послуг з підвезення здобувачів освіти, то відповідно до ч.ч. 4, 5 ст. 13 Закону України «Про освіту» «особи, які здобувають повну загальну середню освіту, проживають у сільській місцевості і потребують підвезення до закладу освіти і у зворотному напрямку, забезпечуються таким підвезенням за кошти *місцевих бюджетів*», «*органи місцевого самоврядування* різних адміністративно-територіальних одиниць мають право прийняти з урахуванням потреб і пропозицій територіальних громад спільне рішення про організацію здобуття початкової, базової та профільної середньої освіти в закладі освіти (його філії) та забезпечення підвезення здобувачів освіти до нього і у зворотному напрямку». При цьому, зауважимо, що, зокрема, згідно із п.п. 2, 34 ч. 1 ст. 2 Бюджетного кодексу України місцеві бюджети – бюджет Автономної Республіки Крим, обласні, районні бюджети та бюджети місцевого самоврядування (бюджети сільських, селищних, міських територіальних громад, а також бюджети районів у містах (у разі утворення районних у місті рад).

Зауважимо також, що виглядає зайвим уточнення «закупівля для задоволення потреб громади» (абз. 1 вказаного п. 10), оскільки не несе додаткового нормативного навантаження, адже у нормі вміщено відповідний перелік предмету закупівлі.

Крім того, за змістом абз. 4 цього ж пункту виглядає незрозумілим, про яку саме «проектно-кошторисну документацію» йде мова, що не відповідає як принципу юридичної визначеності правової норми, так і суттєво розширює зміст даного предмету закупівлі.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: Я. Бережний

ЕАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000733B42008E588D01

Дійсний до: 27.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/03-2021/121491 від 07.04.2021

467291